

Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht.

De nood werd grooter en grooter in het huisje van de weduwe Uilenspiegel. Nu was er in geen maand nog brood op de plank geweest. Dat verdroot Tijl ten zeerste, want hij had bij al zijn gebreken toch een goed hart en hield veel van zijn oude moeder, al liet hij dat niet zoo merken. Dus nam hij plots een kloek besluit en trok de baan op met een grooten zak, op zoek naar alles en nog wat, dat maar eenigszins verteerbaar was.

In de stad Stassfurt, waar niemand hem kende, liep hij een groote broodbakkerij binnen, gaf zich uit voor den knecht van een rijken heer, die in de herberg « De Zwaan » logeerde, en bestelde zonder blikken of blozen acht groote brooden.

— Doe de brooden maar in dezen zak, bakker, zei Tijl, en stuur me uw gast mee; die kan dan in « De Zwaan » dadelijk het geld in ontvangst nemen.

Dat vond de bakker prachtig, want zoo ineens acht groote brooden verkoopen, dat was werkelijk een zaakje. Spoedig was de zak gevuld. Uilenspiegel nam hem op den rug en toog op weg met den bakkersknecht. Nu was er echter in dien ouden zak een groote scheur. Dat wist Tijl. Pas was het tweetal dan ook een paar straten verder, of de schelm liet op behendige wijze een brood door de opening glijden en in de goot vallen.

— Hoe spijtig, loog Tijl den bakkersgast voor, nu is dat brood bevuild; dat kan ik onmogelijk zóó aan mijn meester afgeven. Toe, jongen, doe me een plezier en loop spoedig om een ander; ik zal hier wel wat uitblazen tot ge terug zijt.

De goedgebouwde knecht voldeed dadelijk aan dit verzoek en liep op een drafje naar de bakkerij om het brood voor een ander te verwisselen. Tijl bleef echter niet langer op hem wacht-

ten, maar draaide gezwind een zijstraat in en trok met groote stappen naar de voorstad; daar ontmoette hij een voerman, die met zijn span naar Maagdenburg reed. Tijl plaatste den zak met de kostelijke waar op den wagen, en vroolijk koutend met den voerman ging het toen huiswaarts.

Toen de bakkersjongen aan zijn baas kwam vertellen, dat Tijl niet meer te vinden was, schrok deze niet weinig. Vluggen spoedde hij zich naar de herberg « De Zwaan », maar daar wist niemand iets af van een rijken heer, die acht brooden vandoen had. Toen begreep de bakker, dat hij op een schandelijke wijze was beetgenomen geworden. Hij schold, dat de heele buurt er van op stelten geraakte en de burgers opmerkten, en terecht:

— Maar hoort nu dien bakker eens schelden! Wat mag nu weer de reden zijn van al dat spektakel? Verdient hij soms nog niet genoeg?

Om dit alles hoefde Tijl zich echter weinig te bekom-

De schelm liet op behendige wijze een brood door de opening glijden...

meren. Er was nu eten in huis voor moeder en hemzelf en al de rest liet hem koud. Zeker, zulke krachttoer verdiende al vast geen aanbeveling, maar Uilenspiegel redeneerde :

— Wij vergingen van honger en onderwijl bakte de bakker in Stassfurt meer brood dan hij verkoopen kon. Dat mocht zoo niet blijven duren ! Dat was niet eerlijk !

Toch nam hij wijselijk het besluit, voorloopig maar uit de buurt van Stassfurt te blijven. Die bakker moest het eens kwalijk genomen hebben !

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aaneensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102